

[Forsvarsministeren.]

altid være Tilfældet, hvor man formindsker Rammerne noget, og det vil ogsaa blive Tilfældet med Hensyn til Overgangsudgifterne, hvis det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget. Har vi hørt noget Tal fra det ærede Medlem om, hvor store disse Overgangsudgifter bliver? Det kunde være rart at faa det at vide. Jo mere man fjerner sig fra den nu bestaaende Ordning, jo længere man gaar ned, des større Overgangsudgifter bliver der naturligvis, selv om det altsaa er Udgifter, der efterhaanden forsvinder. Dette kan for Resten ogsaa tjene som Svar til det ærede Medlem Hr. P. Munch, der ligeledes var inde paa Beregninger over, hvor meget vi havde regnet forkert i de fremsatte Forslag, idet han sagde, at for Hærens Vedkommende vilde Udgifterne andrage 1½ Mill. Kr. mere. Ja, men det er antagelig Overgangstiden, det ærede Medlem her tænker paa, og det har jeg, som sagt, ikke lagt Skjul paa, at der selvfølgelig bliver en Del Udgifter i Overgangstiden udover dem, der findes paa Budgetterne.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen opholdt sig saa en Tid ved Luft- og Gaskrigen og byggede dør væsentligt sin Argumentation paa en Pjece, der er skrevet af den svenske Major Bratt. Det ærede Medlem ironiserede i denne Forbindelse over de danske Efteraarsmånvrer og lod i sine Udtalelser skinne igennem, at disse nu var fuldstændig betydningsløse. Jeg skulde imidlertid tage meget fejl, hvis der ikke ogsaa efter det ærede Medlems Forslag skal være Efteraarsindkaldelser, 14 Dages Indkaldelser af det hjemsendte Mandskab. Men det ærede Medlem mente altsaa, at netop Luft- og Gaskrigens Udvikling vilde medføre, at det i alvorlige Tider vilde komme til at gaa ganske anderledes til, end man hidtil har tænkt sig. Jeg vil heroverfor gerne oplæse et enkelt Citat af Major Bratts Artikel, netop med Hensyn til dette Spørgsmaal, hvorvidt det vil være overflødigt, at vi i Fremtiden har en Hær og en Flaade. Han siger:

„Der synes til at begynde med at være Grund til at rette den Misforstaaelse“ — det gælder altsaa ogsaa det ærede Medlem; naar det ærede Medlem har citeret Major Bratt og taget ham til Indtægt, saa maa han ogsaa høre efter, hvad han nu siger —

„den Misforstaaelse, som man har gjort gældende, at de nye Vaaben skulde forhindre Land- og Søstridskræfternes Operationer, det turde være at bedømme Sagen fejlagtigt.“

Det er altsaa det, det ærede Medlem har

gjort, han har bedømt Sagen fuldstændig fejlagtigt. Selvfølgelig, det kan vi let blive enige om, er det uhyggeligt med de Metoder, der blev anvendt i Verdenskrigen, men i det hele taget er Krig en Uhyggelighed, ikke mindst naturligvis med Hensyn til Luft- og Gasangreb. Men det ærede Medlem maa huske paa, at Modforanstaltninger næsten øjeblikkelig blev etableret. Jeg forstaaer imidlertid udmærket godt, hvad Hensigten er, ikke alene med de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, men ogsaa med de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Willesen fremsatte i Gaar — ham kommer jeg senere tilbage til —, det er, at alle Midler nu maa opbydes for at skræmme Folk, saa ogsaa det kan blive et Led i Arbejdet paa at gøre vort Land fuldstændig værgeløst. Det er altsaa Hensigten; jeg kan udmærket gennemskue de ærede Medlemmer, det kan de være overbeviste om. For øvrigt maa jeg sige om den samme Major Bratt, der var her i København for at holde Foredrag, at han bekendte sig, saa vidt jeg ved, ikke til den radikal-socialistiske Lære. (*L. Rasmussen*: Det var netop det, han ikke gjorde!). Det gjorde han ikke, nej. Han gjorde udtrykkelig, ifølge samstemmende Referat i alle Blade, Betragtninger gældende, som vi fra vor Side har ført frem; han holdt paa Solidariteten og var imod Isolering af det enkelte Land.

For Resten vil jeg gerne netop i denne Forbindelse have Lov til at anføre, hvad en hollandsk Officer i Luftmaalsartilleriet oplyser i en stor Artikel, som findes i „Militært Tidsskrift“; jeg henviser i øvrigt til denne Artikel, dør kan enhver, der interesserer sig for at fordybe sig i dette Spørgsmaal, læse saa meget eller saa lidt derom, som det nu behager vedkommende. Det anføres i denne Artikel, at Dødeligheden ved Gasangreb under Verdenskrigen slet ikke var saa forfærdelig stor, men at Forsvarsmidlerne netop øjeblikkelig var parate, saaledes som jeg allerede har udtalt. Dette Spørgsmaal vil jeg i øvrigt gerne nærmere belyse ved at citere — jeg haaber, jeg stadig har den højtærede Formands Tilladelse til at citere enkelte Udtalelser — nogle Linier af Commander Rawlinson i hans Værk „Luftforsvaret af London i 1915—18“. Han skriver:

„Vi mener, at vi tydeligst kan vise den store, ja, afgørende Rolle, som et formaalstjenligt organiseret Luftforsvar kan spille ogsaa overfor et muligt fremtidigt Gasbombardement, ved at gribe tilbage til to Eksempler fra Verdenskrigen, nemlig Paris og London.